

فصل اول

اهم مواد قانون رسیدگی به تخلفات اداری:

ماده ۱ - بمنظور رسیدگی به تخلفات اداری در هر یک از دستگاههای مشمول این قانون هیأت‌هایی تحت عنوان هیأت رسیدگی به تخلفات اداری **کارمندان** تشکیل خواهد شد. هیأت‌های مزبور شامل هیأت‌های بدوی و تجدید نظر می‌باشد.

هیأت‌های بدوی رسیدگی به تخلفات اداری در ستاد وزارت کشور متشکل از مدیران و کارکنان واجد شرایط ستادی، در استانداریها متشکل از معاونین و مدیران استانداری و در سازمان ثبت احوال از مدیران سازمان مذکور و با حکم وزیر کشور منصوب و تشکیل می‌گردد، که در حال حاضر ۳۸ هیأت بدوی و تجدید نظر کار رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان وزارت کشور و واحدهای تابعه را به عهده دارند.

نظر به اینکه به استناد ماده ۲ قانون رسیدگی به تخلفات اداری، صدور حکم اعضاء هیأتها توسط بالاترین مقام دستگاه (وزیر محترم کشور) صادر می‌گردد، بنابراین تشکیل هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری در واحدهای زیر مجموعه وزارت کشور منوط به نظر موافق مقام عالی وزارت خواهد بود. اعضاء هیأت‌های استانی توسط استاندار به وزیر معرفی می‌شوند.

مسئولیت هماهنگی این هیأتها در ستاد وزارت کشور برعهده دفتر هیأت رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان وزارت کشور که زیر مجموعه مرکز مدیریت عملکرد بازرسی و امور حقوقی و نماینده تام‌الاختیار وزیر در این هیأت میباشد. که کار نظارت بر عملکرد هیأتها نسبت به اجرای دقیق قانون رسیدگی به تخلفات اداری جهت ایجاد وحدت رویه و هماهنگی بین هیأتها یا دیوان عدالت اداری و هیأت عالی نظارت، بازرسی از پرونده های متشکله هیأتها، تجزیه و تحلیل کار هیأتها، بررسی آراء صادر شده و راهنمایی هیأتها در موارد لزوم را برعهده دارد. (موضوع ماده ۳۵ آیین نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری)

دیوان عدالت اداری:

با توجه به ارائه دادخواست مستخدمین، در شکایت از آراء قطعی هیأتها، شعب دیوان عدالت اداری به شکایات مذکور رسیدگی و به صورت شکلی رأی را نقض یا تأیید می‌نمایند. در صورت تأیید رأی، پرونده مختومه و در صورت نقض آراء پرونده جهت رسیدگی مجدد به هیأت هم عرض ارسال می‌شود. هیأت‌های بدوی در این خصوص موارد را به دفتر اطلاع و دفتر هیأت هم عرض رسیدگی کننده را مشخص و اقدامات بعدی انجام می‌شود. ضمن اینکه مهلت برای شکایت مستخدم از آرای قطعی هیأتها به دیوان عدالت اداری از تاریخ ابلاغ رأی یک ماه خواهد بود.

هیأت عالی نظارت:

به ریاست رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی، نماینده قوه قضائیه و سه نفر از نمایندگان وزرا (که اغلب مسئولین ویا نمایندگان تام الاختیار وزارتخانه ها) تشکیل و این هیأت در سازمان مدیریت مستقر می باشد و کار نظارت عالی بر عملکرد هیأتها و دفتر هماهنگی هیأتهای رسیدگی به تخلفات اداری را به عهده دارند.

ماده ۴ - صلاحیت رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان با هیأت بدوی است و آراء صادره در صورتی که قابل تجدید نظر نباشد، از تاریخ ابلاغ قطعی و لازم الاجراء می باشد. در مورد آرائی که قابل تجدید نظر است هر گاه کارمند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ رأی درخواست تجدید نظر نماید هیأت تجدید نظر مکلف به رسیدگی خواهد بود. آراء هیأت تجدید نظر از تاریخ ابلاغ قطعی و لازم الاجراء است.

تبصره ۱ - هر گاه رأی هیأت بدوی قابل تجدید نظر باشد ولی متهم ظرف مهلت مقرر درخواست تجدید نظر ننماید رأی صادره قطعیت یافته و از تاریخ انقضاء مهلت مذکور لازم الاجراء خواهد بود.

ماده ۸ - تخلفات اداری به قرار زیر است:

۱ - اعمال و رفتار

خلاف شئون اداری یا شغلی.

۲- نقض قوانین و مقررات مربوط

۳- ایجاد نارضایتی در ارباب رجوع یا انجام ندادن یا تأخیر در انجام امور قانونی آنها بدون دلیل

۴- ایراد تهمت و افتراء، هتک هیئت

۵- اخاذی

۶- اختلاس

۷- تبعیض یا اعمال غرض یا روابط غیر اداری در اجرای قوانین و مقررات نسبت به اشخاص.

۸- ترک خدمت در خلال ساعات موظف اداری

۹ -

تکرار در تأخیر ورود به محل خدمت یا تکرار خروج از آن بدون کسب مجوز.

۱۰ - تسامح در حفظ اموال و اسناد و وجوه دولتی، ایراد خسارات به اموال دولتی

۱۱ - افشاء اسرار و اسناد محرمانه اداری.

۱۲- ارتباط و تماس غیرمجاز با اتباع بیگانه

- ۱۳- سرپیچی از اجرای دستورهای مقام های بالاتر در حدود وظایف اداری
- ۱۴ - کم کاری، سهل انگاری و اهمال در انجام وظایف محوله.
- ۱۵ - ارائه گواهی و یا گزارش خلاف واقع در امور اداری.
- ۱۶ - گرفتن وجوهی غیر از آن چه در قوانین و مقررات تعیین شده و یا اخذ وجه یا مالی که عرفاً رشوه خواری تلقی شود.
- ۱۷ - سهل انگاری رؤسا و مدیران در ندادن گزارش تخلفات کارمندان تحت امر
- ۱۸ - تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آن را ندارند یا خودداری از تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آنها را دارند.
- ۱۹ - تعطیل خدمت در اوقات مقرر اداری.
- ۲۰ - رعایت نکردن حجاب اسلامی.
- ۲۱ - رعایت نکردن شؤون و شعائر اسلامی
- ۲۲ - اختفاء، حمل، توزیع، خرید و فروش و استعمال مواد مخدر.
- ۲۳ - استعمال یا اعتیاد به مواد مخدر.
- ۲۴ - داشتن شغل دولتی دیگر به استثنای سمتهای آموزشی و تحقیقاتی.
- ۲۵ - هر نوع استفاده غیر مجاز از شوون یا موقعیت شغلی و امکانات و اموال دولتی
- ۲۶ - جعل و یا مخدوش نمودن و دست بردن در اسناد و اوراق رسمی یا دولتی
- ۲۷ - دست بردن در سوآلات اوراق و مدارک و دفاتر امتحانی افشای سوآلات امتحانی یا تعویض آنها.
- ۲۸ - دادن نمره یا امتیاز بر خلاف ضوابط.
- ۲۹ - غیبت غیر موجه به طور متناوب و یا متوالی.
- ۳۰ - سوء استفاده از مقام و موقعیت اداری.
- ۳۱ - توقی

ف، اختفاء، بازرسی یا باز کردن پاکت ها و محمولات پستی یا معدوم کردن آنها و نیز استراق سمع بدون مجوز قانونی.

۳۲- کارشکنی و شایعه پراکنی، وادار ساختن یا تحریک دیگران به کارشکنی یا کم کاری و ایراد خسارت به اموال دولتی و اعمال فشارهای فردی برای تحصیل مقاصد غیر قانونی.

۳۳- شرکت در تحصن، اعتصاب و تظاهرات غیر قانونیاً تحریک به برپایی تحصن، اعتصاب و تظاهرات غیر قانونی و اعمال فشارهای گروهی برای تحصیل مقاصد غیر قانونی

۳۴- عضویت در یکی از فرقه های ضاله که از نظر اسلام مردود شناخته شده اند.

۳۵- همکاری با ساواک منحل به عنوان مأمور یا منبع خبری و داشتن فعالیت یا دادن گزارش ضد مردمی.

۳۶- عضویت در سازمان هائی که مرامنامه یا اساسنامه آنها مبتنی بر نفی ادیان الهی است یا طرفداری و فعالیت به نفع آنها.

۳۷- عضویت در گروه های محارب یا طرفداری و فعالیت به نفع آنها

۳۸- عضویت در تشکیلات فراماسونری.

- شایان ذکر است تفهیم اتهام به کارمند میبایست با یکی از بندهای مندرج در ماده ۸ قانون مطابقت داشته باشد.

صل دوم بیهای اداری :

ماده	۹	-	تنبیهات	اداری	بترتیب	عبارتند	از:
الف	-	اخطار	کتبی	بدون	درج	در	پرونده
استخدامی						ب - توبیخ کتبی با	
درج				در		پرونده	
استخدامی						ج - کسر	
حقوق و فوق العاده شغل یا عناوین مشابه حداکثر تا [یک سوم از یک ماه] تا یک سال.							
سال.						د -	یک
محل	جغرافیایی	خدمت	به	مدت	یک	تا	پنج سال.
و-تنزل مقام و یا محرومیت از انتصاب به							

پستهای حساس و مدیریتی در دستگاه های دولتی و دستگاه های مشمول این قانون

ز - تنزل یک یا دو گروه و یا تعویق در اعطای یک یا دو گروه به مدت یک یا دو سال.

ح - بازخرید خدمت در صورت داشتن کمتر از ۲۰ سال سابقه خدمت دولتی در مورد مستخدمین زن و کمتر از ۲۵ سال سابقه خدمت دولتی در مورد مستخدمین مرد با پرداخت ۳۰ تا ۴۵ روز حقوق مبنای مربوط در قبال هر سال خدمت به تشخیص هیأت صادرکننده رأی.

بازنشستگی در صورت داشتن بیش از بیست سال سابقه خدمت دولتی برای مستخدمین زن و بیش از ۲۵ سال سابقه خدمت دولتی برای مستخدمین مرد بر اساس سنوات خدمت دولتی با تقلیل یک یا دو گروه.

ی - اخراج از دستگاه متبوع.

ک - انفصال دائم از خدمات دولتی و دستگاه‌های مشمول این قانون.

بندهای (ز) و (و) دو مجازات جداگانه می‌باشند.

تبصره ۴ - هیأتها پس از

رسیدگی به اتهام یا اتهامات منتسب به کارمند، در صورت احراز تخلف یا تخلفات، در مورد هر پرونده صرفاً یکی از مجازاتهای موضوع این قانون را اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۰ - فقط مجازاتهای بندهای د، ه، ح، ط، ی، ک ماده ۹ این قانون قابل تجدید نظر در هیأت‌های تجدید نظر هستند. بندهای الف، ب، ج، ز، و قطعی و کارمند می‌تواند ظرف مدت یک ماه شکایت خود را به دیوان عدالت اداری تسلیم نماید.

ماده ۱۱ - برای کارمندانی که با حکم مراجع قضایی یا با رأی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری یا هیأت‌های بازسازی و پاکسازی سابق محکوم به اخراج یا انفصال دائم از خدمات دولتی شده یا می‌شوند، در صورت داشتن بیش از ۱۵ سال سابقه خدمت و ۵۰ سال سن، به تشخیص هیأت‌های تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری مربوط، برای معیشت خانواده آنان مقرری ماهانه که مبلغ آن از حداقل حقوق کارمندان دولت تجاوز نکند برقرار می‌گردد. این مقرری از محل اعتبار وزارتخانه یا مؤسسه مربوط پرداخت می‌شود و در صورت رفع ضرورت به تشخیص هیأت مزبور، قطع می‌شود.

ماده ۱۲ - رییس مجلس شورای اسلامی، وزراء، بالاترین مقام اجرایی سازمانهای مستقل دولتی و سایر دستگاه های موضوع تبصره ۱ ماده ۱ این قانون و شهردار تهران می توانند مجازاتهای بندهای الف - ب - ج - د ماده ۹ این قانون را رأساً و بدون مراجعه به هیأتهای رسیدگی به تخلفات اداری در مورد کارمندان متخلف اعمال نمایند و اختیارات اعمال مجازاتهای بندهای الف، ب، ج را به معاونان خود و بندهای الف و ب را به استانداران، رؤسای دانشگاهها و مدیران کل تفویض کنند. در صورت اعمال مجازات توسط مقامات و اشخاص مزبور هیأتهای تجدید نظر حق رسیدگی و صدور رأی مجدد در مورد همان تخلف را ندارند مگر با تشخیص و موافقت کتبی خود آن مقامات و اشخاص.

ماده ۱۳ - وزراء یا معاونان آنان در صورت تفویض وزیر، رییس مجلس شورای اسلامی، بالاترین مقام سازمانهای مستقل دولتی و سایر دستگاههای موضوع تبصره ۱ ماده ۱ این قانون، شهردار تهران، استانداران و رؤسای دانشگاهها و مراکز مستقل آموزش عالی و تحقیقاتی و معاونان آنان می توانند کارمندانی را که پرونده آنان به هیأتهای رسیدگی ارجاع شده یا می شود را حداکثر به مدت سه ماه آماده به خدمت نمایند.

قابل توجه: در صورتی که اتهام ارتكابی توسط کارمند ایجاب نماید که کارمند در محل کار خود حضور نداشته باشد فقط از طریق فوق (آمادگی به خدمت) می توان اقدام نمود هرگونه اقدامی خارج از این ماده قابل قبول نخواهد بود.

ماده ۱۷ - رییس مجلس شورای اسلامی، وزراء یا بالاترین مقام سازمانهای مستقل دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و سازمانهای موضوع تبصره ۱ ماده ۱ این قانون، شهردار تهران، شهرداران مراکز استانها، استانداران و رؤسای دانشگاه های می توانند کارمندانی را که بیش از دو ماه متوالی یا چهار ماه متناوب در سال بدون عذر موجه در محل خدمت خود حاضر نشده اند، از خدمت وزارتخانه یا دستگاه متبوع اخراج نمایند.

تبصره ۱ - هرگاه کارمند یاد شده حداکثر تا سه ماه پس از ابلاغ حکم دستگاه متبوع خود مدعی شود که عذر او موجه بوده است، وزیر یا بالاترین مقام دستگاه متبوع کارمند موظف است پرونده وی را جهت تجدید نظر به هیأت تجدید نظر مربوط ارجاع نماید.

هیأت تجدید نظر مکلف به رسیدگی بوده و رأی آن قطعی است و در صورت تأیید حکم اخراج یا برائت از تاریخ اخراج، در غیر این صورت از تاریخ ابلاغ، لازم الاجراء است.

تبصره ۲ - در مورد آن دسته از مستخدمان موضوع این ماده که به هر دلیل به کار بازگشت داده می‌شوند، مدت غیبت و عدم اشتغال آنان حسب مورد جزو مرخصی استحقاقی، استعلاجی یا بدون حقوق آنان منظور خواهد شد.

ماده ۱۸ - کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی، شرکتهای ملی نفت و گاز و پتروشیمی و شهرداریها و بانکها و مؤسسات و شرکتهای دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و مؤسساتی که تمام یا قسمتی از بودجه آنها از بودجه عمومی تأمین می‌شود و نیز کارکنان مجلس شورای اسلامی و نهادهای انقلاب اسلامی مشمول مقررات این قانون هستند، مشمولان قانون استخدام نیروهای مسلح و غیر نظامیان ارتش و نیروهای انتظامی، قضات، اعضای هیأت‌های علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و مشمولان قانون کار از شمول این قانون خارج بوده و تابع مقررات مربوط به خود خواهند بود.

ماده ۱۹ - هر گاه تخلف کارمند عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد هیأت رسیدگی به تخلفات اداری مکلف است مطابق این قانون به تخلف رسیدگی و رأی قانونی صادر نماید و مراتب را برای رسیدگی به اصل جرم به مرجع قضایی صالح ارسال دارد. هر گونه تصمیم مراجع قضایی مانع اجرای مجازاتهای اداری نخواهد بود. چنانچه تصمیم مراجع قضایی مبنی بر برائت باشد هیأت رسیدگی به تخلفات اداری طبق ماده ۲۴ این قانون اقدام می‌نماید.

ماده ۲۰ - به آن دسته از کارمندانی که پرونده آنان در هیأت‌های پاکسازی و بازسازی سابق و هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری مطرح و به دلیل عدم صدور رأی یا قطعیت نیافتن رأی یا نقض رأی صادر شده در دیوان عدالت اداری، در هیأت‌های رسیدگی تخلفات اداری مورد رسیدگی قرار گرفته و منجر به برائت آنان گردیده حقوق مبنا یا عنوان مشابه دوران عدم اشتغال به مأخذ آخرین پست سازمانی که قبل از این دوران، تصدی آن را به عهده داشته‌اند پرداخت خواهد گردید. و در صورت عدم برائت دوران عدم اشتغال شاغلان جزو سابقه خدمت آنان محسوب نمی‌شود، و طبق بند د ماده ۱۲۴ قانون استخدام کشوری عمل می‌شود.

ماده ۲۱ - در صورتی که متهم به آراء قطعی صادره توسط هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری اعتراض داشته باشد، می‌تواند حداکثر تا یک ماه پس از ابلاغ رأی به دیوان عدالت اداری شکایت نماید در غیر این صورت رأی قابل رسیدگی در دیوان نخواهد بود.

تبصره ۱ - رسیدگی دیوان عدالت اداری به آراء هیأت‌ها به صورت شکلی خواهد بود.

ماده ۲۳- اعمال مجازات شدیدتر نسبت به آرای غیر قطعی هیأت‌های بدوی یا آراء نقض شده توسط دیوان عدالت اداری با توجه به مستندات جدید پس از رسیدگی مجدد با توجه به کلیه جوانب امر بلامانع است.

ماده ۲۴ - اصلاح یا تغییر آرای قطعی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری صرفاً در مواردی که هیأت به اکثریت آراء تشخیص دهد که مفاد حکم صادر شده از لحاظ موازین قانونی (به لحاظ شکلی یا ماهوی) مخدوش می باشد، پس از تأیید هیأت عالی نظارت در خصوص مورد امکان پذیر است.

صل سوم

وادی از آیین نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری:

ماده ۱- هیات بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان، که در این آیین نامه هیات بدوی نامیده می شود، در هر یک از دستگاههای موضوع ماده (۱۸) قانون رسیدگی به تخلفات اداری که از این پس قانون نامیده می شود، با رعایت مفاد قانون مزبور و این آیین نامه تشکیل می شود. (کلیه کارکنان رسمی، پیمانی و قراردادی و یا عناوین مشابه)

تبصره ماده ۵- رسیدگی بدوی به تخلفات اداری کارمندان شهرداریها در هر شهرستان در صورت عدم تشکیل هیات بدوی با هیات بدوی متشکل در استانداری مربوط است.

ماده ۷ - هیات‌های بدوی و تجدید نظر موظفند بلافاصله پس از تشکیل، آغاز کار خود را به نحو مقتضیا ذکر نشانی از طریق واحد مربوط به اطلاع کارمندان خود برسانند.

ماده ۸- رسیدگی به تخلفات قبلی کارمندان مامور مشروط بر اینکه بیش از یک سال از ماموریت آنها نگذشته باشد توسط هیات های بدوی و تجدید نظر دستگاه متبوع کارمند صورت می گیرد و دستگاه محل ماموریت مکلف به اجرای آن است. در صورت امتناع دستگاه محل ماموریت از اجرای رای یا عدم امکان اجرای رای با توجه به شرایط خاص دستگاه مذکور، موجود نباشد، دستگاه متبوع مستخدم می تواند رأساً نسبت به لغو حکم ماموریت اقدام و رای صادر شده را به اجرا درآورد.

تبصره ۱- در صورتی که از زمان ماموریت کارمند بیش از یکسال گذشته باشد، هیاتهای محل ماموریت حسب درخواست و اعلام دستگاه متبوع مکلف به رسیدگی هستند.

تبصره ۲- رسیدگی به تخلفاتی که در محل ماموریت مستخدم واقع گردیده به عهده هیاتهای محل ماموریت می باشد، لکن در صورتی که رای صادره با اشکال اجرایی در دستگاه محل ماموریت کارمند مواجه شود (مانند اخراج) نظر هیات عالی نظارت در خصوص اجرا یا عدم اجرای آن برای هر دو دستگاه لازم الاتباع است.

تبصره ۳- هیاتهای بدوی و تجدید نظر در صورت لزوم، از هیاتهای وزارتخانه یا سازمان متبوع کارمند برای تکمیل مدارک و تحقیقات لازم کمک می گیرند.

تبصره ۴- رسیدگی به تخلفات کارمندان دولت، مامور در شرکتهای تعاونی دستگاههای اجرایی یا دستگاههایی که مشمول قانون نیستند بر عهده هیاتهای بدوی و تجدید نظر دستگاه متبوع آنان می باشد. وزارتخانه یا سازمان متبوع کارمند نیز مکلف است در صورت اطلاع از تخلف قبلی کارمند و لزوم تعقیب وی، مدارک اتهام و نتیجه بررسیهای خود را به وزارتخانه یا سازمان محل ماموریت اعلام نماید.

ماده ۹- در موارد تعدد تخلفات کارمند در دستگاههای مختلفی که در آنها اشتغال داشته است، آخرین دستگاهی که کارمند به آن منتقل شده است (دستگاه متبوع وی)، صالح برای رسیدگی به اتهامات انتسابی و اجرای آرای قطعی صادرشده در خصوص وی است و می تواند به نحو مقتضی برای تکمیل مدارک و تحقیقات لازم از دستگاه های قبلی کمک بگیرد.

ماده ۱۶- کلیه کارمندان، مسؤولان مربوط و روسای کارمند متهم به ارتکاب تخلف، مکلفند همکاریهای لازم را با هیاتها بعمل آورده و مدارک، اسناد و اطلاعات مورد نیاز را در مهلت تعیین شده از طرف هیاتها در اختیار آنها قرار دهند. در مورد اسناد طبقه بندی شده، رعایت مقررات و قوانین مربوط الزامی است.

تبصره ۵- در مواردی که پرونده متهم در هیاتها تحت رسیدگی است، هرگونه تصمیم گیری نسبت به حالت استخدامی وی، منوط به کسب نظر از هیات رسیدگی کننده است.

ماده ۱۷- هیاتهای رسیدگی به تخلفات اداری موظفند پس از انجام بررسیهای لازم، موارد اتهامی را به طور کتبی به اطلاع کارمندان رسانده و پس از ابلاغ موارد اتهامی ده روز مهلت برای دفاع کارمند منظور کنند.

ماده ۱۸- متهم می تواند پس از اطلاع از موارد اتهام و در مهلت تعیین شده از سوی هیات جواب کتبی و مدارکی را که در دفاع از خود دارد به هیات تسلیم کند، در غیر این صورت هیات می تواند به موارد اتهام رسیدگی و رأی لازم را صادر کند. تبصره - کارمند متهم می تواند به منظور ارائه مدارک دفاعی خود از هیات مربوط، تقاضای تمدید مهلت کند. در این مورد، اتخاذ تصمیم با هیات مربوط است و در هر حال مدت تمدید از ده روز نباید تجاوز کند.

ماده ۱۹- رسیدگی بتخلفات اداری کارمندان پس از تکمیل پرونده صورت میگیرد، و چنانچه هیات حضور متهم را ضروری تشخیص دهد، در آن صورت متهم در جلسه حضور مییابد.
تبصره - در صورت درخواست کتبی متهم برای دفاع حضوری، هیات موظف است یکبار وی را برای حضور در جلسه دعوت کند.

ماده ۲۰- تشخیص تخلف و انطباق آن با یکی از موارد تخلفات مندرج در قانون رسیدگی به تخلفات اداری، بر عهده هیاتهای رسیدگی کننده است.

ماده ۲۳- آرای صادر شده توسط هیاتهای بدوی و تجدید نظر و احکام اخراج موضوع ماده (۱۷) قانون، بطور مستقیم و بلافاصله به اداره های کارگزینی یا دوایر مشابه دستگاههای ذی ربط ارسال می شود. واحدهای یاد شده موظفند حداکثر ظرف (۳۰) روز از تاریخ صدور رأی، آرا و احکام صادر شده را به کارمندان مربوط ابلاغ کرده و مدارک آن را جهت درج در پرونده اتهامی به هیات مربوط تحویل دهند. در صورت سهل انگاری مسؤولان کارگزینی یا امور اداری مربوط در ابلاغ آرا و احکام صادر شده به متهم، یا متهمان، با آنان طبق قانون رفتار می شود، همچنین هرگونه خودداری یا جلوگیری از اجرای آرای هیاتها ممنوع بوده، با متخلفان طبق قانون رفتار می شود.

ماده ۲۴- هیاتهای بدوی مکلفند قطعی یا قابل پژوهش بودن آرا، همچنین نشانی محل دریافت درخواست تجدید نظر را درج نمایند. (چه در دیوان عدالت و یا هیات تجدید نظر)

ماده ۲۵- درخواست تجدیدنظر نسبت به آرای هیاتهای بدوی باید به وسیله محکوم علیه یا نماینده قانونی وی ظرف (۳۰) روز از تاریخ ابلاغ رای، بطور کتبی با زبان فارسی و با ذکر دلایل به اداره کارگزینی مربوط تسلیم و رسید اخذ شود، ملاک دریافت بموقع درخواست، تاریخ ثبت دفترهای کارگزینی مربوط است.

ماده ۲۶- ادارات کارگزینی دستگاهها مکلفند درخواست اعتراض کارمند یا نماینده وی را در سریعترین زمان ممکن، برای رسیدگی به هیات تجدید نظر مربوط ارسال دارند و در مواردی که رای هیات بدوی قابل تجدید نظر باشد، ولی متهم ظرف مهلت مقرر نسبت به آن درخواست تجدید نظر نماید رأی صادر شده را از تاریخ پایان یافتن مهلت یاد شده، اجرا کنند.

ماده ۳۰- بلا تکلیف گذاردن مستخدمان دولت در موارد طرح پرونده اتهامی آنان در هیاتها یا صدور آرای غیر قطعی (قابل تجدید نظر) از سوی هیات های بدوی و نیز در موارد نقض آرای قطعی هیات ها از سوی دیوان عدالت اداری یا هیات عالی نظارت به هر عنوان مجوزی ندارد.

ماده ۳۳- هیاتهای بدوی مکلفند در خصوص تعیین مرجع رسیدگی به اتهامات مدیران، قبلاً مراتب را به اطلاع مسؤول هماهنگی مربوط برسانند. نماینده مرجع رسیدگی به این قبیل پرونده ها به پیشنهاد مسؤول هماهنگی و تایید بالاترین مقام دستگاههای یاد شده در ماده (۲) این آیین نامه و تبصره های (۱ و ۳) آن، هیات بدوی استان مربوط یا هیاتهای متشکل در مرکز دستگاه میباشد.

ماده ۴۲- هیاتهای بدوی و تجدید نظر مکلفند هر ماه یکبار، گزارشی از فعالیتهای خود را که دارای تعداد آرای صادر شده و پرونده های تحت رسیدگی و موضوعهای طرح شده است، همراه با یک نسخه از آرای صادر شده به مسؤول هماهنگی دستگاه متبوع ارائه دهند. هیاتهای بدوی و تجدید نظر مستقر در هر استان موظفند یک نسخه از گزارش فوق را جهت اطلاع استاندار به استانداری مربوط ارسال کنند.